

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicodemi Frischlini Alemanni Dido

Frischlin, Nicodemus

Tvbingae, 1581

VD16 F 2926

Actvs Primvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12502

ACTVS PRIMVS.
DIDO, ANNA.

REGINA coeli, Iuno, dominatrix
poli:
Quod vulnus alo? quo seuo
amore saucior?
Quo carpor igni? quo seror ani
mi impetu?

Non me quies nocturna, non altus sopor
Soluere curis. Nam mihi, seu lampade
Terras Apollinea aurum Solis iubar
Lustrat: nigrae nox polum caligine
Inuoluit: humentemue amictum roscidis
Aurora bigis coelitus dimouerit:
Semper animo virtus viri: semperq; honos
Gentis recurvat: semper infixi obuiant
Vultus & ora, nec animo verba excidunt.
Sed en, adest soror. tacebon? an eloquar.
O Anna soror: insonnia vt me territant?
Quis hic nouus successit hospes sedibus?
Quem se ferens vultu virum? quam pectore
Forti, & alacribus armis. Venere natum Dea
Haud dubito. Degen: rem animum arguit timor.
Sed o quibus iactatus ille est casibus?
Quae bella, quas clades canebat? Si mihi
Non ita animo fixum hoc, & immotum foret:
Ne cui velim annecti iugali vinculo:
Postquam Sichei morte primus me viri

Amor

Amor sefellit: si maritalis tori
Non ait hac tædæq; pertesum foret:
Huic so san vni potuerim succumbere
Culpe. O soror (fatēbor hoc enim) post coniugis
Fatum Sichæi, & triste parricidium,
Spasusq; coniugis necē patrios lares,
Hic solus inflexit animum, ac sensum impulit:
Agnosco vet. ris flammæ aliqua vestigia.
Sed mihi prius vel terra dehiscat infima,
Vel Iuppiter adigat me ad vmbas fulmine,
Vmbas nigras Erebi, profundum in Tartarum:
Quam te pudor ledam, aut modum violem tuam
Qui primus abstulit amores meos, habeat sibi,
Seruetq; tumulo AN. Quid iuuat te perpetim
Lacrymare mortuum? quid animum questibus
Grauas tuum soror? an sepultos iudicas
Curae manes, siue nugas, an secus?
Quid solāne deinceps perennem lugubri
Vultu iuuentam transiges: nec pramia
Veneris: nec vllos nōris ex te liberos?
Eslo, procorum nullus antè flectere
Ægram potuerit: non Tyro, non Africa
Despectus ille Numidæ Iarbas: non duces
Alij, triumphique quos honorant Punici:
Etiāne placito amori huic obstes soror?
DI. Sententia est. AN. annon tibi in mentem venit,
Quorum solo confederis, qui limites:
Hinc Numidia infrænis, & inhostita Syrtium
Vada: hinc siti deserta regio: hinc aspera
Getulia:

Getulīa: hinc latē furentes Mazages.

DI. Pudor innocentem proteget: tutissimum

Aduersus hostium arma propugnaculum.

AN. Sepē pudor armis vincitur: saepe improbus

Mortalium furor probam lēdit fidem.

Et vt hostium neminem habeas in his locis:

Non bella cogitas Tyro surgenti a:

Fratrisq; Pygmalionis atroces minas?

Equidem Deis reor auspiciis, & propitia

Iunone, eursum habuisse Phrygias hūc rates.

Quam tu dehinc urbem nouam? que surgere

Connubio tali videbis mœnia?

Quantis tuum se rebus attollet decus:

Si Punicas vrbes Phrygum arma protegant.

DI. Videre quod verum est loqui, modō Iupis
ter

Et Iuno, cui iugale curæ est vinculum,

Et Liber, & Ceres, benignè hic annuant.

AN. Nunc ergo, quod factū est opus, veniam Deis

Poste, & sacrum lita, & hospitibus indulgeas,

Causamq; nectas hic morandi longiūs,

Dum seua hyems pelago fremit, dum nubilus

Minatur Orion, & intractabile

Cœlum mari imminet: & Phrygum quassæ rates

Pelagi laborem perpeti non sustinent.

DI. Rectè mones, dubiamq; mentem spe foues

Certissima. AN. quin ergo adimus ocyus

Delubra, pacemq; ibi Deo um exquirimus.

VENVS

VENVS.

Ignara hominum mentes, dubie
Rerum: quid vota furem, quid
Delubra iuuant: quando mollis
Est flamma medullas interea:
Et tacitum sub pectore vulnus
Vixit? Dido vritur infelix
Totaq; vagatur Vrbe furens:
Vt cerua sagitta coniecta,
Quam pastor agens telis, inter
Cressa nemora incautam fixit:
Liquitq; volatile ferrum in ea
Nescius: illa fuga saltusq;
Syluasq; peragrat Dictæas:
Lateri lethalis arundo hæret.
Amor haustus totum hominem penetrat:
In vultus simul atq; ora reedit:
Nec placidam menti peruigili
Dat cura quietem. Cum venit
Furiosus amor: tranquilla fugit
Vita. En Regina modò Dido
Aeneam per media secum
Deducit mœnia: Sidonias
Monstrat eidem spectandas opes,
Vrbemq; paratam hospitio. Nunc
Labente die repetentem eadem
Conuiuia, & Iliacos iterum
Audire labores exposcit.

Anapestica

22

22

22

22

22

22

Interca

Interea turres non surgunt:
 Non arma iuuentus exercet:
 Non propugnacula tuta parant:
 Non littore portus effodiunt.
 Opera interrupta omnia pendent,
 Ingentesq; minæ murorum,
 Acquataq; machina sideribus.
 In vulgus scilicet exempla
 Manant Regum: utq; ducum lituos,
 Sic mores sua castra sequuntur.

IVNO, VENVS.

L Audem refertis egregiam, & amplissima
 Spolia, Venus, tuq; & puer fallax tuus.
 VE. Effare, quæ animi cura te remordet.
 IV. Magni facinus, & non ven est memorabile,
 Si scemina vna malo duorum cœlitum
 Victa est dolo. VE. non est dolus, cum scemina
 Virum, ducem cum duce suam coniungere.
 IV. Animo malo pensatur, haud factus, dolus.
 Nam me nihil fallit Venus te mœnia
 Nostra noua veritam, habuisse suspectas domos
 Carthaginis. VE. nimum hostibus confidere
 Dementia est. IV. sed quis modus tandem hic erit.
 Aut quorsum opus tanto mihi certamine?
 VE. Tu si remittas tuum odium, remittam ego
 Animi mei omnem, Iuno, diffidentiam.
 IV. Quin igitur eternam fidem paciscimur.
 Habes quod omnimente petisti Venus.

Ardet

Ardet mulier, amore seuo saucia:
Traxitq; virus per medullas ossium:
VE. Quid ergo censes nunc agendum? ediffere.
IV. Ambos eodem copulemus vinculo:
Et paribus auspicijs regamus Punicam
Teucramq; gentem: liceat Aeneae Phrygi
Seruire Tyrios, & tuae submittere
Dotale regnum hoc dexterae: liceat Venus.
VE. Quis talia, nisi forte demens, abnuat?
Quis lite tecum exoptet, aut armis velit
Contendere? modo fors sequatur prospera.
Sed dubia feror, an vnam Iuppiter
Esse velit hanc urbem his duabus gentibus:
Populosue misceri probet: num foedera
Iungi velit: tu cara coniux es Iouis,
Tibi fas precibus animum viri perquirere.
Perge, sequar. IV hic mecum dein fuerit labor.
At nunc quod instat, quodq; praesens est, Venus.
Quo possit effici modo, paucissimis
Docebo. VE. fare, commodissima quae via.
IV. Aduerte. Venatum misera Dido in nemus
Ire, & si nul Troianus Aeneas, parant:
Primos vbi extulerit diei crastini
Ortus Apollo, clariori ex aethere:
Totumq; radijs aërem lustrauerit.
His ego, nemora cum cinxerint indagine,
Subito ingruentem desuper, cum grandine,
Iubrem ciebo: & omne caelum murmure
Implebo: diffugient manus equestres vndiq;
Et nocte

Et nocte opacā contēgentur frondium
At Dido & Aeneas eandem protinus
Specum subibunt. Ad ro tum: & si mihi tuā
Certa hic voluntas, stabili eos connubio
Iungam: & tibi propriam dicabo istam nūrum:
Hymenaeus hic erit. quid? annuis, an secus?
VE. Annuo equidem, pulcrumq; rideo dolum.

CHORVS.

HIC dies lethi venit & malorum
Causa cunctorum: neq; enim monetur
Debita fama speciē Dido,
Impotens mentis, neq; nunc amorem
Ipsa furtiuum meditatatur, & iam
Coniugem Aeneam vocat: hac pudica
Voce prætexit malefana culpam.
Sed nefas istuc odiosa nescit
Fama per magnam Libyam tacere.
» Fama, qua non est aliud malum vllum
» Vssiam velocius: aut quod equè
» Mobili passu viget, atq; eundo
» Crescit. Hec primò graditur timore
» Parua: mox sese leuat altè in auras:
» Et solo incedens caput inter astra
» Condit, hanc tellus peperit, furore
» Acta, postremam Encelado sororem,
» Et citis alis pedibusq; monstrum
» Mobile, horrendum, cui quot nefando
» Corpore insunt (res mihi mira.) pluma;

Tot patent subter vigilēs ocellī:	36
Tot sonant ora hic, simul & tot aures	37
Subrigit: noctu volat, & per umbram	38
Occulit sese: neq; lumina alto	39
Turpe declinat malè pigra somno:	40
Luce sed custos sedet aut supremo	41
Culmine, aut altis petit vsq; turres;	42
Tan tenax ficti simul atq; prauī,	43
Quam loquax veri: varioq; gaudens	44
Ore: quo gentem Libyæ repleuit:	
Lamq; & ad regem celeres Iarbanī	
Dirigit cūrsus, animūq; sauis	
Asperat diētis, & in ora fundit	
Hec virūm, venisse Phryga Iliensē	
Turpe pronatum, cui pulcra Dido	
Carā dignetur sociare lecti.	
Nunc diem inter se, potiore luxū	
Turpiter captos, Veneri vouere.	
Ecce rex amens animi, hoc amaro	
Stancio accensus, graditur, Iouemq;	
ante verbenas, mediōsq; diuos	
inuoat supplex manibus supinis.	

A C T V S II.

I A R B A S

PRŌ summe Iupiter, cui Maurusia
 Pictis toris epulata gens libat sacros
 tui honores, hæc vides? an te, pater,
 fulmen exeris, timemus impotem

B Nequicquid